

Sygn. akt IV P 9/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2017r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Tomasz Koronowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Anna Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2017r. w Elblągu na rozprawie

sprawy z powództwa R. F.

przeciwko (...) (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w E.

o zapłatę premii ze stosunku pracy

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda R. F. na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E. kwotę 5.520,67 (pięć tysięcy pięćset dwadzieścia 67/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IV P 9/13

UZASADNIENIE

W dniu 19 lipca 2013r. do Sądu Okręgowego w Elblągu wpłynął pozew R. F. przeciwko (...) Spółce z o.o. w E. o zapłatę kwoty 140.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 24 maja 2012r. i kosztami procesu. Powód przywołał poszczególne umowy o pracę i daty powołania na członka Zarządu Spółki na kolejne kadencje oraz wyjaśnił, że uchwałą nr (...) z dnia 24 maja 2002r. Rada Nadzorcza Spółki ustaliła zasady premiowania członków Zarządu. Uchwałą z dnia 5 grudnia 2009r. zawieszono stosowanie uchwały w sprawie zasad premiowania, co miało wstrzymać wypłatę premii za rok 2008. W wyniku konfliktu pomiędzy głównymi udziałowcami spółki – (...), M. R. (1) i powodem – uchwałą nr (...) z dnia 6 lutego 2010r. Rada Nadzorcza odwołała powoda z funkcji członka Zarządu. Wskutek kompromisu uchwała ta została przez Radę Nadzorczą uchylona – powód zachował stanowisko w zarządzie przy utracie faktycznej kontroli nad Spółką, jednak w jego ocenie z tytułu pełnionej funkcji członka Zarządu przysługiwała mu premia regulaminowa stosownie do uchwały Rady Nadzorczej z dnia 24 maja 2002r. i premia taka została wypłacona za rok 2008 w roku 2010. Powód wywodził dalej, że uchwałą nr (...) z dnia 16 lipca 2010r. Rada Nadzorcza uchyliła uchwałę nr (...) z dnia 24 maja 2002r. Mimo to powód dochodzi premii za rok 2011, gdyż warunki jej wypłaty zostały spełnione. Zdaniem powoda premia roczna stanowiła stałe dodatkowe wynagrodzenie członków zarządu i to dodatkowe wynagrodzenie jest objęte treścią stosunku pracy, a przy tym Spółka nie mogła odstąpić od zasad premiowania powoda jako członka Zarządu zatrudnionego na podstawie umowy o pracę bez wypowiedzenia zmieniającego warunki płacy, które to warunki należą do istotnych elementów stosunku pracy.

W odpowiedzi na pozew pozwana domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów procesu. Pozwana przyznała, że powód był u niej zatrudniony na umowę o pracę na ściśle określonych stanowiskach, w tym na podstawie umowy z dnia 10 marca 1999r. do końca trwania pierwszej kadencji Zarządu. Przy powołaniu do Zarządu na kolejną kadencję obejmującą lata 2000-2002 takiej umowy z powodem już nie zawarto i nie były one zawierane w związku z kolejnymi kadencjami Zarządu. Zdaniem pozwanej stan faktyczny sprawy wyklucza pełnienie przez powoda funkcji

członka Zarządu na podstawie stosunku pracy po upływie pierwszej kadencji, za chybione należy zatem uznać wywody powoda, jakoby odstąpienie od zasad premiowania członka Zarządu wymagało wypowiedzenia zmieniającego warunki płacowe. Zasady premiowania określone w uchwale (...) dotyczą tylko pełnienia funkcji w Zarządzie Spółki, jednak Radzie Nadzorczej przysługiwało uprawnienie do uchylenia tej uchwały. Zaznaczono, że premia za 2008r. została wypłacona pod koniec 2010r. na podstawie uchwały Rady Nadzorczej z dnia 15 października 2010r.

W świetle stanowiska pozwanej powód podtrzymał swoje twierdzenia, przy czym ustalenia, że od 1999r. pełnił i nadal pełni funkcję członka Zarządu pozwanej Spółki na podstawie umowy o pracę zawartej na czas pełnienia funkcji członka Zarządu, zdecydował się dochodzić w odrębnym procesie przed Sądem Rejonowym w Elblągu. Wobec tego od dnia 29 listopada 2013r. w niniejszej sprawie pozostawało zawieszono w oczekiwaniu na zakończenie postępowania co do ustalenia istnienia stosunku pracy, prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Elblągu pod sygnaturą IV P 414/13. W toku tamtego postępowania, z uwagi na zakończenie pełnienia przez powoda funkcji członka Zarządu pozwanej, stosownie ograniczył on swoje żądanie. Wyrokiem z dnia 29 września 2015r. Sąd Rejonowy w Elblągu oddalił powództwo o ustalenie. Wyrok ten jest prawomocny, gdyż wyrokiem z dnia 11 marca 2016r. sygn. akt IV Pa 91/15 Sąd Okręgowy w Elblągu oddalił apelację powoda. Należy dodać, że od wyroku Sądu II instancji nie została wywiedziona skarga kasacyjna. Uzasadnienia przywołanych wyroków wskazują, że powództwo zostało oddalone z uwagi na brak dowodów na to, aby powód wykonywał funkcję członka zarządu w formule zatrudnienia pracowniczego, a nie tylko w ramach stosunku organizacyjnego.

Pomimo oddalenia powództwa o ustalenie istnienia stosunku pracy, powód podtrzymał żądanie pozwu. W piśmie z dnia 20 lipca 2016r. powód wywodził, że dochodzona premia była składnikiem wynagrodzenia, jakie powód otrzymywał ze stosunku pracy w charakterze zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych, bowiem żadnej innej premii zgodnie z zawartą umową o pracę nie otrzymywał. Powód wskazywał, że na podstawie wyliczenia premii od 2001r. do 2008r. składały się dwa elementy – wynagrodzenie wypłacane za pełnienie funkcji członka zarządu oraz wynagrodzenie wypłacane w oparciu o stosunek pracy.

Pozwana nadal wносиła o oddalenie powództwa, wywodząc w piśmie z dnia 5 sierpnia 2016r., że o niezasadności roszczenia przesądza prawomocne ustalenie, iż w zakresie funkcji i czynności powoda jako członka Zarządu stron nie łączył stosunek pracy. Pozwana zwróciła uwagę, że w pozwie złożonym przez powoda w niniejszej sprawie, sporządzonym przed rozstrzygnięciem sprawy o ustalenie, powód podnosił konsekwentnie, że premia wynikająca z uchwały Rady Nadzorczej nr (...) była jednym z elementów jego stosunku pracy na stanowisku członka zarządu. Powyższe dowodzi, że sam powód faktycznie od początku nie uważał, iż premia ta była elementem warunków jego wynagradzania na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Praktyka obliczania premii z uwzględnieniem w podstawie jej wymiaru dwóch elementów powstała z inicjatywy i na wniosek powoda. Rada Nadzorcza zatwierdzała każdorazowo wypłatę premii na takich zasadach, stanowiło to jednak wyłącznie element przyjętej przez pozwaną metody kalkulacji wysokości premii i pozostawało bez jakiegokolwiek wpływu na podstawę prawną i tytułu do przyznawania i wypłaty tej premii.

W kolejnych pismach i na terminach posiedzeń aż do zamknięcia rozprawy strony podtrzymywały swoje stanowiska. Pozwana wniosła ponadto o zasądzenie kosztów procesu z uwzględnieniem wydatków pełnomocnika w postaci opłat pocztowych i kosztów dojazdu oraz z przyznaniem wynagrodzenia tego pełnomocnika w stawce maksymalnej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód R. F. jest, obok E. K. (1) i M. R. (1), współnikiem pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w E., posiadającym 541 udziałów. E. K. (1) posiada 715 udziałów, a M. R. (1) – 543 udziały. Pozwana Spółka została założona w 1994r., wówczas udziały objęli m.in.: powód (534 udziały), E. K. (1) (713 udziałów), (...) S.A. w E. (3.900 udziałów) oraz Z. R. (542 udziały). W pozwanej spółce zgodnie z umową Spółki powołano Radę Nadzorczą. W skład Rady Nadzorczej w 1999r. wchodził: W. K., K. W. oraz L. Ż.. Następnie do Rady Nadzorczej powołano Z. R. – który tą funkcję wykonuje do dziś, W. W., K. K., S. F., A. F., A. P. (1), T. U., K. S., którzy swoje funkcje wykonywali w różnych okresach.

(okoliczności bezsporne, ponadto umowa spółki – tekst jednolity k.18-28 odpis KRS k.264-268 i dokumenty z akt IV P 414/13 SR w Elblągu odpis pełny z KRS k.601-604, wykaz składów (...) pozwanej k.663-664)

W dniu 4 listopada 1996r. powód zawarł z pozwaną umowę o pracę na czas określony do dnia 31 grudnia 1997r. na stanowisku głównego księgowego w pełnym wymiarze czasu pracy z wynagrodzeniem miesięcznym 1.900 zł. Umowa określała grupę i stawkę dodatku funkcyjnego – specjalnego – grupa 0 oraz premie i dodatki na zasadach i warunkach określonych w przepisach o wynagradzaniu, układzie zbiorowym pracy, premia w wysokości 0%. Z dniem 1 maja 1997r. pozwana powierzyła powodowi za jego zgodą obowiązki głównego kontrolera ekonomicznego w komórce organizacyjnej, pozostałe warunki zawartej umowy pozostały bez zmian. Z uwagi na zbliżający się upływ terminu, na który była zawarta umowa o pracę na czas określony, strony w dniu 19 grudnia 1997r. zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, z miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2.110 zł. Umowa określała ponownie grupę i stawkę dodatku funkcyjnego – specjalnego – grupa 0 oraz premie i dodatki na zasadach i warunkach określonych w przepisach o wynagrodzeniu, układzie zbiorowym pracy. Z dniem 1 kwietnia 1999r. stanowisko powoda zmieniło nazwę na zastępcę dyrektora ds. ekonomicznych, a od 1 września 2000r. wynagrodzenie za pracę z tego tytułu zostało podwyższone do 4.300 zł miesięcznie. Od dnia 1 czerwca 2004r. w oparciu o uchwałę RN wynagrodzenie zasadnicze powoda na stanowisku dyrektora ds. ekonomicznych spółki zostało podwyższone do kwoty 7.000 zł.

(okoliczności bezsporne, ponadto dokumenty w aktach osobowych powoda i uchwała RN nr (...) z dnia 5 marca 1999r. k.774 akt IV P 414/13 SR w Elblągu)

Na wniosek Prezesa Zarządu E. K. (1) Rada Nadzorcza pozwanej spółki w dniu 5 marca 1999r. podjęła uchwałę, na mocy której powód został powołany na członka Zarządu pozwanej z dniem 15 marca 1999r. do końca kadencji Zarządu, tj. do końca 1999r. W dniu 10 marca 1999r. Przewodniczący Rady Nadzorczej L. Ż. zawarł z powodem umowę o pracę na czas trwania kadencji zarządu spółki za miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 700 zł, z możliwością jej dwutygodniowego wypowiedzenia.

Powód był wybierany na członka zarządu w kolejnych jego kadencjach: uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z 19 kwietnia 2000r. na kadencję w latach 2000-2002, następnie w latach 2003-2005, uchwałą RN nr (...) z dnia 7 kwietnia 2006r. na kadencję 2006-2008, 2009-2011. Zarząd był dwuosobowy, na prezesa zarządu wybierany był każdorazowo E. K. (1). Uchwałą nr (...) z dnia 7 kwietnia 2006r. RN określiła wynagrodzenie powoda z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu spółki na kwotę 3.000 zł brutto miesięcznie. Uchwałą nr (...) z dnia 19 kwietnia 2012r. podwyższono wynagrodzenie powoda z ww. tytułu do kwoty 4.000 zł brutto miesięcznie, jednocześnie uchwałą nr (...) z tej samej daty RN podwyższyła miesięczne wynagrodzenie z tytułu stosunku pracy do kwoty 8.500 zł brutto, upoważniając przewodniczącego RN Z. R. do podpisania aneksu do umowy o pracę z powodem podwyższającego wynagrodzenie zgodnie z treścią uchwały.

(okoliczności bezsporne, ponadto dokumenty z akt osobowych i załączone do pozwu)

Uchwałą nr (...) z dnia 24 maja 2002r. Rada Nadzorcza pozwanej ustaliła zasady premiowania członków Zarządu pozwanej Spółki. Zgodnie z tą uchwałą wynagrodzenie za pełnienie funkcji w zarządzie Spółki przysługuje po osiągnięciu wskaźnika zwrotu kapitału pracującego powyżej 14% lub dodatniej rentowności zysku powyżej 1%. Premia miała przysługiwać z tytułu nieprzerwanego pełnienia funkcji Prezesa Zarządu oraz członka Zarządu, przy spełnieniu określonych warunków. W uchwale został podany algorytm wyliczenia premii, zakładający przy osiągnięciu poszczególnych progów wskaźnika zwrotu kapitału pracującego i rentowności zysku (...), wskazaną w zależności od wskaźnika odpowiednią krotność miesięcznego wynagrodzenia. Termin wyliczenia premii uchwała określiła na 7 dni roboczych po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Wspólników rocznego sprawozdania finansowego Spółki i udzielenia Zarządowi absolutorium z wykonania obowiązków w roku obrotowym. W oparciu o tę uchwałę obu członkom Zarządu pozwanej wypłacono premie od 2003r. do 2008r., liczone od podstawy stanowiącej sumę wynagrodzenia zasadniczego z umowy o pracę i z umowy określającej wynagrodzenie z tytułu członkostwa w Zarządzie, przy czym nieprawidłowo premie te uwzględniane były w podstawie wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne.

(bezsporne, ponadto uchwała załączona do pozwu, rozliczenia dołączone do odpowiedzi na odwołanie, zeznania świadka M. P. z rozprawy w dniu 16 stycznia 2017r., wyrok Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 24 listopada 2016r. w sprawie IV U 957/16)

W dniu 9 września 2008r. powód zwrócił się do pozwanej z wnioskiem o wypłatę nagrody jubileuszowej za 40 lat pracy podnosząc, że poza pełnieniem funkcji członka zarządu Spółka zawarła z nim umowę o pracę, powierzając obowiązki zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Dyrektor pozwanej odmówił, powołując się na wcześniej wyrażone stanowisko odwołujące się do treści art. 241²⁶§2 kp.

(bezsporne, ponadto dokumenty w aktach osobowych powoda)

Uchwałą Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 5 grudnia 2009r. zawieszono stosowanie uchwały w sprawie zasad premiowania członków zarządu, co miało skutkować wstrzymaniem wypłaty premii za rok obrotowy 2008 i nienaliczaniem premii za rok obrotowy 2009.

(bezsporne, ponadto uchwała dołączona do pozwu)

Uchwałą nr (...) z dnia 6 lutego 2010r. Rada Nadzorcza odwołała powoda z pełnionej funkcji członka Zarządu z dniem 8 lutego 2010r., w związku z czym 8 lutego 2010r. Prezes Zarządu pozwanej w imieniu pozwanej rozwiązał z powodem umowę o pracę na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. W dniu 15 lutego 2010r. doszło do podpisania porozumienia pomiędzy większościamiowymi wspólnikami pozwanej: powodem, E. K. (1) i M. R. (1) - działającym przez pełnomocnika Z. R.. Uczestnicy porozumienia – wspólnicy E. K. i M. R. zagwarantowali powodowi pełnienie funkcji członka Zarządu do końca bieżącej kadencji oraz przez okres następnej kadencji aż do czasu osiągnięcia przez niego wieku emerytalnego 65 lat, zajmowanie w tym okresie dotychczasowego stanowiska w Spółce z podległością jednego stanowiska służbowego w dziale ekonomicznym, zachowanie w tym okresie wynagrodzenia na ww. stanowisku w wysokości nie mniejszej niż dotychczas otrzymywane na dzień podpisania porozumienia (z korzystaniem z regulacji płacowych). Wspólnicy M. R. i E. K. zagwarantowali powodowi, że w celu wykonania powyższych zobowiązań do 16 lutego 2010r. zostanie podjęta stosowna uchwała przywracająca powoda na członka zarządu spółki, ponadto w porozumieniu zapisano, że w dniu podpisania porozumienia Prezes zarządu za zgodą powoda wycofuje wypowiedzenie umowy o pracę, nadto, że w przypadku rezygnacji z funkcji członka Zarządu przez powoda nie będzie to miało wpływu na jego stosunek pracy. Powód zaś w zamian zobowiązał się do udzielenia Z. R. pełnomocnictwa do wykonywania prawa głosu z posiadanych przez siebie udziałów na Zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników zwołanym w celu zatwierdzenia sprawozdania finansowego za rok obrotowy 2009, zmian umowy Spółki w przedmiocie wymaganej większości głosów do podejmowania uchwał przez wspólników spółki z dotychczasowej większości 3/4 głosów na większość bezwzględną. Załącznikiem do porozumienia był porządek obrad zwyczajnego zgromadzenia wspólników obejmujący m.in. propozycję zmian umowy spółki, w tym zmiany §34, w którego treści dodano, że w okresie do 15 marca 2014r. pełnienie funkcji członka zarządu powierza się wspólnikowi R. F.. Warunki porozumienia powód konsultował z radcą prawnym. Rada Nadzorcza uchyliła swoją uchwałę o odwołaniu powoda. Powód dnia 15 lutego 2010r. udzielił pełnomocnictwa Z. R. do wykonywania prawa głosu z posiadanych przez niego udziałów na zwyczajnym Zgromadzeniu Wspólników zatwierdzającym sprawozdanie finansowe za rok obrotowy 2009, w sprawie podjęcia uchwał przewidzianych w porządku obrad, w tym uchwały w sprawie zmiany umowy spółki.

(okoliczności bezsporne, ponadto dokumenty dołączone do pozwu)

Uchwałą nr (...) z dnia 16 lipca 2010r. Rada Nadzorcza uchyliła uchwałę nr (...) z dnia 24 maja 2002r. o zasadach premiowania członków Zarządu. Pomimo to na podstawie uchwały Rady Nadzorczej nr (...) z dnia 15 października 2010r. pod koniec 2010r. wypłacono powodowi premię za 2008r.

(bezsporne, ponadto dokumenty dołączone do odpowiedzi na odwołanie)

Pismem z dnia 10 grudnia 2012r. powód wezwał pozwaną do wypłaty premii za 2011r. w dochodzonej kwocie, odpowiadającej czternastokrotnemu miesięcznemu wynagrodzeniu z tamtego okresu (7.000 zł z umowy o pracę i

3.000 zł z tytułu pełnienia funkcji członka Zarządu). Pozwana odmówiła, powołując się na uchwałę Rady Nadzorczej z dnia 5 grudnia 2009r. o zawieszeniu stosowania uchwały nr (...) ze względu na pogorszenie sytuacji ekonomicznej spółki i konieczność pokrycia straty spowodowanej m.in. transakcjami zawieranymi w ramach umów opcyjnych wskazując, że uchwała premiowa nr (...) odnosiła się wyłącznie do zasad wynagradzania z tytułu funkcji członka zarządu, o czym wprost stanowił jej §1, nie miała żadnych odniesień do wynagradzania z tytułu umowy o pracę.

Wynikające z uchwały RN nr (...) z dnia 24 maja 2002r. warunki ewentualnej wypłaty premii za 2011r. – ekonomiczne i dotyczące zatwierdzenia sprawozdania finansowego i udzielenia absolutorium powodowi jako członkowi Zarządu – zostały spełnione.

(bezsporne, ponadto dokumenty dołączone do pozwu i do odpowiedzi na pozew)

Uchwałą nr (...) z dnia 5 kwietnia 2013r. Rada Nadzorcza zawiesiła powoda w pełnieniu obowiązków członka zarządu. Uchwałą nr (...) z 17 maja 2013r. Rada Nadzorcza zmieniła powyższą uchwałę w ten sposób, że ustaliła, iż zawieszenie trwać będzie do upływu kadencji członka zarządu powoda, to jest do dnia 15 marca 2014r. Stosunek pracy łączący strony rozwiązał się z dniem 14 sierpnia 2014r. na mocy porozumienia stron.

(bezsporne, ponadto uchwały w aktach osobowych powoda, świadectwo pracy k.655 akt IV P 414/13 SR w Elblągu)

Pomiędzy stronami występują liczne konflikty. W dniu 9 września 2013r. powód opuścił bez zgody przełożonego stanowisko pracy, za co pismem z dnia 11 września 2013r. nałożono na niego karę porządkową upomnienia. Powód zarzuca nieprawidłowości w prowadzeniu rachunkowości Spółki. Toczą się też spory sądowe z powództwa powoda, w tym o rozwiązanie pozwanej Spółki oparte na art. 271 ksh. W 2012r. członkom Zarządu pozwanej wypłacono nagrody w wysokości 120.000 zł E. K. (1) i znacznie mniejszą, bo wynoszącą 30.000 zł, powodowi. W dniu 4 września 2014r. Rada Nadzorcza podjęła uchwałę nr (...) o wypłacie E. K. (1) jako Prezesowi Zarządu jednorazowej nagrody w kwocie 100.000 zł. Nagrodę tę wypłacono w lutym 2015r. Powodowi w 2014r. tego rodzaju nagrody nie przyznano.

(dowód: zestawienie k.406, uchwała nr (...) k.410, str. 5 protokołu nr (...) z posiedzenia Rady Nadzorczej z 7 kwietnia 2016r. k.415, wyjaśnienia Spółki z dnia 17 listopada 2016r., kierowane do powoda k.462-464)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się bezzasadne.

Okoliczność, że powoda jako członka Zarządu pozwanej nie łączył z nią stosunek pracy w okresie spornym, została przesądzona w sposób skutkujący niedopuszczalnością jej badania w rozpatrywanej sprawie przywołanym w ustaleniach faktycznych wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 29 września 2015r. w sprawie IV P 414/13. Związanie w niniejszym procesie tym wyrokiem Sądu Rejonowego wynika z art. 365§1 kpc, zgodnie z którym „Orzeczenie prawomocne wiąże nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz inne organy państwowe i organy administracji publicznej, a w wypadkach w ustawie przewidzianych także inne osoby”, czyniąc niedopuszczalnym ewentualne postępowanie dowodowe zmierzające do wykazania tezy przeciwnej. Sąd Okręgowy w pełni akceptuje wyrażony w tej kwestii pogląd Sądu Najwyższego w wyroku z dnia 8 marca 2010r. w sprawie II PK 249/09, w którym wyjaśniono, że moc wiążąca prawomocnego orzeczenia (art. 365 § 1 kpc) zapadłego między tymi samymi stronami w nowej sprawie o innym przedmiocie polega na zakazie dokonywania ustaleń i ocen prawnych sprzecznych z osądzoną sprawą (art. 366 kpc). Konsekwencją procesową opisanego związania było nieprowadzenie postępowania dowodowego na tę pierwotnie sporną okoliczność, niewątpliwie istotną dla rozstrzygnięcia, jako że z pozwu jednoznacznie wynika, iż żądanej premii powód dochodzi jako składnika wynagrodzenia ze stosunku pracy, a więc ze stosunku określonego w art. 22§1 kp.

W ocenie Sądu przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało też podstaw do przyjęcia, że dochodzona premia była powodowi należna jako składnik wynagrodzenia ze stosunku pracy, który bezspornie łączył pozwaną z powodem

na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych, tj. w oparciu o uzupełnioną podstawę faktyczną powództwa, wskazaną w piśmie procesowym powoda z dnia 20 lipca 2016r.

W tym miejscu trzeba podkreślić, że dosłowna treść uchwały nr (...) o zasadach premiowania (k.36-37) jest jednoznaczna – wynikające z niej wynagrodzenie ma się należeć z tytułu nieprzerwanego pełnienia funkcji Prezesa lub członka Zarządu przy spełnieniu ściśle określonych przesłanek ekonomicznych. Tym niemniej uchwała ta kreuje niewątpliwie element wzajemnych obowiązków stron stosunku organizacyjnego, powstałego przez zawarcie umowy o odpłatne pełnienie funkcji w Zarządzie Spółki. Wobec tego należy też przywołać art. 65§1 i 2 kc, zgodnie z którymi oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje, zaś w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu. Z uwagi na podstawę faktyczną żądania, którą powód przywołał w pozwie, tj. że dochodzona kwota należy mu się jako premia ze stosunku pracy, w którym pozostawał jako członek Zarządu, oraz wobec wyroku wydanego w sprawie IV P 414/13 SR w Elblągu, po uzupełnieniu podstawy faktycznej powód musiałby, w ocenie Sądu, w sposób niebudzący żadnych wątpliwości wykazać, że wolą stron było objęcie spornego wynagrodzenia reżimem pracowniczym. Takiemu obowiązkowi powód nie podołał.

Należy zwrócić uwagę na to, że strony nie kwestionowały treści zebranych w sprawie dokumentów. Spór dotyczył oceny ich całokształtu w kontekście tego, czy premia dla członków Zarządu pozwanej była wypłacana powodowi w latach 2003 – 2008 z tytułu łączącego stron stosunku pracy, przy tym ostatecznie (powód nie kwestionował bowiem skutków wyroku ze sprawy IV P 414/13) tylko na stanowisku zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Trzeba zatem zauważyć, że dowody zebrane po podjęciu postępowania jednoznacznie potwierdzają to, iż strony pozostają w stałym konflikcie dotyczącym ograniczania powoda co do wykonywania przez niego uprawnień wynikających z posiadania udziałów w Spółce. Temu konfliktowi powód poświęca znaczną część swoich wypowiedzi w pismach i na rozprawie, za istotną np. uważając okoliczność, jaka była sytuacja finansowa Spółki, czy prawidłowo prowadzono jej rachunkowość, czy w 2014r. przyznano E. K. (1) nagrodę specjalną (por. choćby pismo procesowe powoda z dnia 1 grudnia 2016r.). Proces o zapłatę wynagrodzenia ze stosunku pracy (tu: jego elementu w postaci premii) nie jest jednak wynikającą z przepisów prawa drogą rozwiązywania sporów właścicielskich w spółce kapitałowej. Wobec tego bez znaczenia dla rozstrzygnięcia procesu było wynikające z jego przebiegu niewątpliwie rozżalenie powoda na tle innego (w ocenie powoda – rażąco gorszego) traktowania go przez Spółkę w porównaniu z Prezesem jej Zarządu E. K. (1).

Jeżeli chodzi o zeznania świadków Z. R. i M. P., to ich wiedza w istocie nie wykraczała poza treść zebranych w sprawie dokumentów. W szczególności w ocenie Sądu zeznania te nie dawały żadnych przesłanek do przyjęcia, że dokumenty te należy wyklądać wbrew ich dosłownemu brzmieniu, tj. w taki sposób, aby za obiektywnie usprawiedliwione mogło być uznane przekonanie powoda, że w związku z przyjęciem jako podstawy wymiaru premii sumy wynagrodzeń za pracę i z tytułu członkostwa w Zarządzie i oskładkowywaniem tej premii, czy w związku z treścią porozumienia zawartego pomiędzy głównymi udziałowcami Spółki w dniu 15 lutego 2010r., wynagrodzenie wynikające z uchwały nr (...) mogło być choćby w części premią wynikającą ze stosunku pracy. W ocenie Sądu omawiane zeznania w żadnym fragmencie nie wskazują bowiem, aby zgodnym zamiarem stron i celem poszczególnych czynności podejmowanych przez strony było objęcie spornej premii reżimem pracowniczym, a przemawia za tym poniższa argumentacja.

Prawo do spornej premii zostało przyznane powodowi na mocy uchwały nr (...) wyłącznie z tytułu i w związku z pełnieniem przez powoda funkcji członka zarządu pozwanej. To, że nie miało ono jakiegokolwiek związku ze stanowiskiem i czynnościami powoda na stanowisku zastępcy dyrektora do spraw ekonomicznych, wynika choćby z tego, że żadne stanowisko pracownicze nie zostało w tej uchwale przywołane. Oznacza to, że nie było istotne dla Rady Nadzorczej przy podejmowaniu uchwały nr (...), kto imiennie jest członkiem Zarządu Spółki oraz czy jest jednocześnie jej pracownikiem, a jeśli tak, to jakie stanowisko zajmuje w ramach stosunku pracy. Potwierdzają to już same okoliczności zapoczątkowania spornej premii. Nie obowiązywała ona i powód nie otrzymywał jej aż do 2002r., a więc przez 5 lat od nawiązania stosunku pracy z pozwaną, w tym przez ponad 3 lata od objęcia stanowiska zastępcy dyrektora do spraw ekonomicznych. Dopiero powołanie powoda do Zarządu pozwanej i późniejsza decyzja Rady Nadzorczej skutkowałą przyznaniem powodowi prawa do premii za 2002r. Związek premii przewidzianej uchwałą tylko z pełnieniem funkcji w Zarządzie wynikał także z przedmiotu tej uchwały, określonego w jej tytule, zgodnie

z którym jest to uchwała „w sprawie ustalenia zasad premiowania Zarządu Spółki”. Trzeba zatem przypomnieć, że powód nie pełnił funkcji członka Zarządu pozwanej w ramach zatrudnienia pracowniczego i stron nie łączył w tym zakresie stosunek pracy, co potwierdził wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 29 września 2015r. w sprawie IV P 414/13. Twierdzenia z pozwu o braku rozgraniczenia pomiędzy jego obowiązkami i zadaniami jako członka Zarządu i zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych nie mają zatem znaczenia.

Charakteru i tytułu przyznawania premii przewidzianej uchwałą nr (...) nie zmieniał fakt, że w praktyce w podstawie jej wymiaru uwzględniano wynagrodzenie otrzymywane przez powoda zarówno z tytułu pełnienia funkcji członka zarządu jak i ze stosunku pracy. Niezależnie od tego, czy wynikało to z inicjatywy powoda, czy innych osób, okoliczność ta wskazuje tylko na sposób obliczenia wysokości premii. Z uwagi bowiem na profesjonalny charakter obowiązków pełnionych z jednej strony przez członków Rady Nadzorczej, z drugiej przez powoda jako osoby zarządzającej osobą prawną, oświadczenia woli należy wyklądać w sposób w miarę możliwości ścisły. O ile zgodne z zasadami logiki i doświadczenia życiowego jest dążenie przez powoda do zmaksymalizowania premii przez uwzględnienie w podstawie jej wymiaru również wynagrodzenia ze stosunku pracy, o tyle nie da się jednocześnie przyjąć, że w ten sposób, bez wyraźnych oświadczeń woli na piśmie, praktykowanych przecież u pozwanej np. przy każdej zmianie wysokości wynagrodzenia, nazwy stanowiska czy zakresu obowiązków (por. dokumenty w aktach osobowych) strony zmieniły zasady wynagradzania w stosunku pracy. Warto zresztą zauważyć, że równie dobrze podstawą wymiaru premii mogła być dowolna dająca się ustalić kwota – np. średnie wynagrodzenie zasadnicze w Spółce lub przeciętne wynagrodzenie ogólne czy inne podobne wskaźniki.

Charakteru i tytułu przyznawania tej premii nie zmieniał także fakt, że były od niej odprowadzane składki na ubezpieczenia społeczne. Nie ma dowodu na to, że było to celowe działanie, spowodowane tym, że Spółka traktowała tę premię jako wynagrodzenie ze stosunku pracy. Mogąca mieć wiedzę na ten temat świadek M. P. zaczęła zajmować się tą kwestią dopiero około 2006r., przyjmując po prostu wcześniejszą praktykę. Dodać trzeba, że podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne stanowi dochód osiągniany nie tylko ze stosunku pracy, ale także z różnych innych tytułów, w tym z umów cywilnoprawnych, takich jak zlecenie. Uiszczanie przez Spółkę składek od premii mogło przecież wynikać np. z obawy przed ewentualnymi konsekwencjami prawnymi ich nieopłacania, gdyby okazały się one jednak należne. Warto w tym miejscu wskazać, że w sprawie IV U 957/16 tutejszego Sądu Okręgowego, dotyczącej wynagrodzenia z tytułu członkostwa w Zarządzie E. K. (1), prawomocnym już wyrokiem z dnia 24 listopada 2016r. (k.460) stwierdzono, że kwoty wypłacone z tego tytułu nie wchodziły do podstawy wymiaru składek.

Sporna premia nie wynikała z zawartej przez strony w dniu 19 grudnia 1997r. umowy o pracę. Umowa ta wskazuje, że powodowi przysługują premie i dodatki na zasadach i warunkach określonych w przepisach o wynagrodzeniu, układzie zbiorowym pracy. Postanowienie to nie określało żadnych zasad i warunków przyznawania powodowi premii czy dodatków, a stanowiło jedynie odesłanie do innych przepisów lub postanowień (regulaminów, układów), które mogły w danym czasie obowiązywać w pozwanej Spółce i regulować prawo wszystkich pracowników do premii i dodatków. To zatem dopiero z takich dodatkowych regulacji musiałoby jednoznacznie wynikać odesłanie do umowy o pracę, aby można było uznać, że regulacja ta przyznaje powodowi premię czy dodatek ze stosunku pracy. Takiego odesłania niewątpliwie w uchwale nr (...) nie ma.

Nie mogło gwarantować prawa do spornej premii jako wynagrodzenia za pracę porozumienie wspólników z dnia 15 lutego 2010r. Porozumienie to nie było umową stron stosunku pracy i niniejszego sporu. Mogło ono być zatem co najwyżej pomocne przy wykładni oświadczeń woli stron, tym niemniej trzeba zgodzić się z pozwaną, że porozumienie to ściśle rozgranicza zajmowane przez powoda stanowisko pracownicze i funkcję w Zarządzie Spółki oraz tego konsekwencje co do prawa do wynagrodzenia z obu tytułów. Za koniecznością literalnego wykładania postanowień tego porozumienia przemawia dodatkowo i to, że przy jego zawieraniu powód korzystał z pomocy radcy prawnego. Trzeba zatem przyjąć, że strony porozumienia nigdy nie miały woli zagwarantowania powodowi otrzymywania premii ustanowionej uchwałą nr (...). Dodać trzeba, że omawiane porozumienie zostało zawarte w lutym 2010r., a więc już po podjęciu 5 grudnia 2009r. uchwały Rady Nadzorczej nr (...). o zawieszeniu stosowania uchwały nr (...). Gdyby wolą stron porozumienia było czy to potwierdzenie dalszego stosowania uchwały nr (...), czy choćby wciągnięcie tej uchwały

do treści stosunku pracy ze skutkiem na dalszy okres (po upływie okresu zawieszenia jej stosowania), to z pewnością znalazłoby się w porozumieniu stosowne postanowienie.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, że nigdy nie było zgodnym zamiarem stron uczynienie premii wynikającej z uchwały nr (...) elementem łączącego te strony stosunku pracy, w ramach którego powód zajmował stanowisko zastępcy dyrektora ds. ekonomicznych. Ustalenia takiego w żaden sposób nie zmieniły zeznania powoda, miały one bowiem charakter życzeniowy, nakierowany na uzyskanie korzystnego dla powoda skutku procesowego w postaci poczynienia przez Sąd konkretnego ustalenia faktycznego. Skoro do spornej premii nie miały w jakimkolwiek zakresie zastosowania przepisy prawa pracy, to do uniknięcia przez Spółkę konieczności jej wypłaty za 2011r. nie było wymagane wypowiedzenie warunków płacy (art. 42 kp). Rada Nadzorcza pozwanej mogła zatem uchylić uchwałę nr (...) stosownie do swojego uznania, z którego to uprawnienia skorzystała w uchwale nr (...) z dnia 16 lipca 2010r. Przesądzało to o konieczności oddalenia powództwa. Dodać też trzeba, że wobec ostatecznej konstatacji zbędne są rozważania dotyczące zarzutu pozwanej co do sprzeczności żądania powoda z zasadami współżycia społecznego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98§1 i 3 kpc, tj. zgodnie z regułą odpowiedzialności za wynik procesu. Na zasądzoną na rzecz pozwanej kwotę 5.520,67 zł składają się wydatki na przesyłki pocztowe zgodnie ze spisem kosztów (120,67 zł) oraz wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości dwukrotnej stawki minimalnej, wynikającej z §2 ust. 1 i 2 w związku z §6 pkt 6 i §12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. z 2013r. poz. 461, tj. w brzmieniu z daty złożenia pozwu). Przyznając dwukrotną stawkę wynagrodzenia, Sąd miał na uwadze, że pozwana musiała ustosunkować się do stanowiska powoda dwa razy, tj. po złożeniu pozwu i następnie po podjęciu postępowania, gdy powód uzupełnił podstawę faktyczną powództwa, niewątpliwie zwiększając w ten sposób łączny nakład pracy pełnomocników pozwanej. Dodać jednak należy, że w sprawie odbyły się tylko dwa terminy rozpraw, nie zachodziła zatem podstawa do dalszego zwiększania wynagrodzenia do stawki maksymalnej. Odnośnie wydatków pełnomocnika pozwanej adw. A. L. na dojazdy na terminy rozpraw z W., Sąd uznał je za niecelowe w rozumieniu art. 98§3 kpc, skoro drugi pełnomocnik pozwanej (r.pr. A. P.) również stawiał się na rozprawy, a nie musiał na nie dojeżdżać spoza E..